

پنجشنبه
۹۷/۰۲/۲۰

بنم آنکه جان را فکرت آموخت

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی
معاونت آموزشی
دیرخانه شورای آموزش علوم پایه پزشکی، بهداشت و تخصصی
مرکز سنجش آموزش پزشکی

سوالات آزمون ورودی دکتری تخصصی (Ph.D)

سال تحصیلی ۹۷-۹۸

استعداد تحصیلی

لطفاً توجه فرمایید سوالات این دفترچه از شماره ۱۷۱
شروع شده است. لذا پاسخ سوالات را بر روی
پاسخنامه از شماره ۱۷۱ آغاز نمایید.

تعداد سوالات: ۳۰

زمان پاسخگویی: ۵۰ دقیقه

تعداد صفحات: ۱۰

مشخصات داوطلب:

نام: _____

نام خانوادگی: _____

داوطلب عزیز

لطفاً قبل از شروع پاسخگویی،

دفترچه سوالات را از نظر تعداد صفحات به دقت مورد بررسی قرار داده و در صورت وجود
هرگونه اشکال به مسئولین جلسه اطلاع دهید.

توجه: استفاده از ماشین حساب مجاز نمی باشد.

۱

بخش اول

راهنمایی:

در این بخش، دو متن به طور مجزا آمده است. هریک از متن‌ها را بدقت بخوانید و پاسخ سوال‌هایی را که در زیر آن آمده است، با توجه به آنچه می‌توان از متن استنتاج یا استنباط کرد، پیدا کنید و در پاسخنامه علامت بزنید.

متن اول:

درمان‌های مکمل، گستره وسیعی از منابع اسقاباخش هستند که جهت پیشگیری یا درمان بیماری، ارتقای سلامت و یا بهبود وضعیت کلی فرد در کنار درمان‌های مرسوم به کار می‌روند. جهت شفافسازی بیشتر، این نوع درمان در طبقات مختلفی دسته‌بندی شده است. به‌گونه‌ای که در آخرین گزارش ارائه شده از سوی مرکز ملی طب مکمل و جایگزین در آمریکا، این درمان‌ها در قالب ۶ دسته، اعم از «درمان‌های جسم، ذهن و روح»، «درمان‌های یدی و مبتنی بر جسم»، «محصولات طبیعی»، «انرژی درمانی»، «سیستم‌های مراقبت» و «شفادهنه‌های سنتی» تقسیم شده‌اند. این درحالی است که برخی صاحب‌نظران نیز به‌طور کلی درمان‌های مکمل را به دو دسته درمان‌های دارویی و غیردارویی تقسیم نموده‌اند که در جوامع مختلف به وفور مورد استفاده قرار می‌گیرند.

بارنز و همکاران در مطالعه‌ای گزارش کردند که در کشور آمریکا، تقریباً از هر ده نفر بزرگسال، ۴ نفر و از هر ۹ کودک یک نفر، برخی از انواع درمان‌های مکمل را مورد استفاده قرار می‌دهند. در یک مرور نظام‌مند با برسی ۵۱ گزارش در ۱۵ کشور، شیوه استفاده از این نوع درمان در یک دوره ۱۲ ماهه، از ۹,۸ درصد تا ۷۶ درصد متفاوت گزارش شده است. در این میان، کشورهای آسیایی به خصوص در سال‌های اخیر، بالاترین ارقام را به خود اختصاص داده‌اند. ایران نیز از این قاعده مستثنی نیست. طب مکمل و سنتی در ایران، قدمتی دیرینه به اندازه تاریخ تمدن بشری داشته که در دوران تمدن اسلامی و با طلوع ستارگانی همچون ابن سینا در تاریخ طب کشور، دستخوش تحولات عمدی شده است و از حدود ۴ دهه قبل نیز، شاخه اصلی آن، تحت عنوان طب سنتی ایرانی و اسلامی در حال گسترش است. [۱]

به‌کارگیری درمان‌های مکمل در پرستاری موضوع جدیدی نیست و از دیرباز مورد توجه پیشگامان و نظریه‌پردازان حرفه پرستاری بوده است. [۲] در دهه ۱۸۸۰، فلورانس نایتینگل روی مهیا‌سازی شرایط محیطی مناسب برای بیماران تأکید نموده و در دهه اخیر نیز، جین واتسون در تئوری خود با رویکرد کل‌نگری، مراقبت از جسم، ذهن و روح را مورد بحث قرار داده است. [۳] چانگ و چانگ (۲۰۱۵) در مروری نظام‌مند با مطالعه ۱۱ گزارش پیرامون دانش، نگرش و عملکرد پرستاران نسبت به درمان‌های مکمل، گزارش کردند که ۶۶,۴ درصد پرستاران نسبت به درمان‌های مکمل، نگرش مشتبه داشته و بین ۵۶,۳ درصد تا ۹۰,۶ درصد آنها نیز خواستار ادغام درمان‌های مکمل با طب مرسوم بودند. در حال حاضر، به‌دلیل اهمیت این روش‌ها، در برخی از کشورها، در بخش‌های مختلف، نظیر تدوین برنامه درسی مقاطع مختلف رشته پرستاری، به این موضوع توجه شده است. [۴]

در رابطه با علل گرایش حرفه پرستاری به سمت استفاده از درمان‌های مکمل، برخی صاحب‌نظران به عواملی نظیر ارتقای کیفیت مراقبت از بیمار، افزایش استقلال عملکردی، گسترش نقش پرستاران، جلب رضایت‌مندی بیماران و بهبود فرایند ارتباطی بین بیمار و پرستار اشاره کرده‌اند. در این ارتباط، روی تجانس و سنتیت درمان‌های مکمل و پرستاری تأکید شده و محققان عنوان کردند که اصول اساسی درمان‌های مکمل، بی‌شباهت به پرستاری نیست و در هر دو بخش، پایه اصلی، کل‌نگری است.